

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Proteus ofte Minne-beelden verandert in Sinne-beelden

Cats, Jacob

Rotterdam, 1627

Stultitia ligamur, non compedibus

urn:nbn:de:bsz:31-101049

Quoties rerum humanarum interior aliqua cogitatio animum mihi subit, non possum non serio deplorare, imo & indignari, affectuum nostrorum, non inscitiam modo, sed insaniam. Irretitos nos mundi, nescio quibus, illecebris sat scimus, & futile iugum excutiendi ardor nos aliquis interdum invadit: sed irrito plerumque conatu. Quin age, & serio rem tangamus. Quid si tota hac machina plena manu, quidquid in sese deliciarum complectitur, in nos parata sit effundere, qualia tandem aut quanta nobis conferre possit, enumeremus. Honores dabit, inquit; fumi sunt. Divitias; umbrae. Nomen ac famam, aura ac strepitus. Voluptatem denique; fallax prurigo est, primo blandis, postea dolens. Et quidem ista omnia deteriora non raro nos reddiderunt, meliores ferè nunquam. Nec enim aut firmitiora latera, aut vita longior, aut mens beatior hinc alicui futura est. Ex adverso, quid si, effusus habentis, in nos se viat orbis terrarum, adeò ut

Ruina caeli sidera misceat,
Ingens tamen solatium in praesentium brevitate, in futurorum perseverantia.

PAVL. ROM. 7. 22.

Delector lege Dei secundum interiorem hominem, video autem aliam legem in membris meis, repugnantem legi mentis meae: & capientem me sub lege peccati.

AVGVST. LIB. CONFES.

O Amator mundi! cuius Dei gratia mi-

Als ick somwylen, met innighe ghedachten de menschelijcke dinghen in my selven overweghe, so en kan ick niet laten droevich, ja gram te werden, over de slofficheyde, jae dwaesheyt, onser gheneghentheden. Wy sien voor de handt dat wy inde wereldsche saken gantsch verwerret zijn, des kryghen wy somtijts goeden wille, om ons daer van te ontwerpen; maer, och armen! wy slabacken telcken in ons goet voornemen. Wel aen dan, laet ons tegenwoordelijcken eens de sake wat naerder ondertasten. Ghenomen dan dat de gantsche wereldt haren schoot als open dede, om ons, met al datse weet by te brengen, op het vriendelijckste te troetelen, wat soude doch al te beduyden hebben? Sy kan ons eer-staten geven, suldy segghen. Maer wat zijn die anders, als roock? Sy kan ons rijckdom toe brengen. Maer wat zijn die anders als een schaduwe? Sy kan ons een heerlijcken naem verheffen. Maer wat is die anders als een suysende windeken? Sy kan ons met wellust vrolijck maken. Maar wat is dat anders, als een bedriechelijcke ketelinghe? Dit alles, maecte ons veeltijts slimmer, seiden beter. Ten gheeft ons noch langher leven, noch stercker lichaem, noch gheruster ghemoet, maer wel het teghendeel. Of dan schoon de wereldt, ons al qname af nemen, watse kan en mach, soo sal, in allen ghevalle, voor ons groote vertroostinghe ontstaan, eerstelijck uyt de kortheyde van de jegenwoordighe ellende, ende ten tweeden, uytte lanckduyricheyt vande toekomende gelucksalicheyt.

litaris? hic quid nisi fragile, nisi plenum periculis, & per quot pericula pervenitur ad majus periculum? pereant haec omnia, & dimittamus haec vana & inania: conferamus nos ad solam inquisitionem eorum quae finem non habeant.

T

QVI